

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de maig del 2019.

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del Sr. Vincent ANIÈRE, i els magistrats Srs. Carles CRUZ MORATONES i Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En seguiment a l'oposició al procediment d'ordre judicial inicial, en data 18-9-2018, la representació processal de la societat XXX, SL va formular demanda pel procediment de mínima quantia contra el Sr. Á. D. L. T. L., interessant la seva condemna a alçada de la suma de 661,12.-€ més altres 12,02.- € en concepte de taxes judicials, juntament amb els interessos legals ocasionats des de la data de la contesta a la demanda, imposant al defenent el pagament de la totalitat de les costes derivades del present litigi.

II.- El dia 2-10-2018, el Sr. Á. D. L. T. L., contestava la demanda articulada, oposant-se a les pretensions del demandant tot i sol·licitant l'arxiu de la demanda civil en no quedar provat cap deute.

III.- Practicades les proves declarades pertinents, en data 16-10-2018 requeria Sentència amb la següent part decisòria:

“DECIDEIX: Que estimant la demanda formulada per la representació processal de la societat XXX, SL contra el Sr. Á. D. L. T. L., he de condemnar i condemno aquest darrer a pagar a la part actora la quantitat total de 662,11.- €, juntament amb els interessos legals devengats des de la data de contesta a la demanda, així com les costes judicials ocasionades, les quals es cenyiran tanmateix a les taxes judicials (incloses les de l'ordre judicial de pagament).”

IV.- Contra aquesta resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. À. D. L. T. L. i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions de data 19-3-2019, demana la seva revocació, i en el seu lloc es dicti nova Sentència per la qual es desestimi la demanda, el tot amb imposició a l'adversa de les costes judicials ocasionades en ambdues instàncies, inclosos els honoraris d'advocat d'aquesta part a determinar en període d'execució de Sentència.

En data 9-4-2019, la representació processal de la societat G. C., SL presentava escrit de contesta a les conclusions demanant la confirmació de la Sentència de primera instància, amb imposició a la contrapart de les costes d'aquesta alçada, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Jaume TOR PORTA.

FONAMENTS DE DRET

I.- En el present procediment la representació processal de la societat XXX, SL reclama la condemna del Sr. À. D. L. T. L. a alçada de 662,11.- €, més l'import corresponent a les taxes judicials associades a la petició d'ordre judicial previ, el tot incrementat dels interessos legals i de les costes ocasionades.

Segons indica en el seu escrit rector, l'import reclamat corresponia al ròssec deutor que el defenent presentava per raó de l'impagament parcial d'una factura subsegüent als treballs efectuats per compte de l'autoescola Ciutat de la seva titularitat.

En la seva contesta, el Sr. D. L. T. sostenia que no se li havia donat trasllat del document número 1 a que es feia menció en la demanda, ni tampoc la contrapart feia cap referència a la concreta factura que es pretenia per tal de poder-la trobar en els arxius del seu negoci. En aquest context referia no reconèixer deure cap quantitat doncs no s'havia presentat cap pressupost, albarà o altre que confirmés la reclamació realitzada.

La Sra. Batlle estima íntegrament la demanda arguint que la reclamació introduïda per l'agent es recolzava en la factura que la societat XXX, SL havia incorporat al procediment de l'ordre judicial previ en la qual s'havia descomptat determinada quantitat per raó de l'abonament realitzat, el que al seu criteri constituïa prova acreditativa de la bondat de les seves pretensions. Afegia que la tesis en que el Sr. D. L.T. recolzava la seva pretensió obstativa, era inconsistent atès que havia anat variant al llarg del

procediment. Precisava finalment que el defenent no havia acreditat haver pagat la factura reclamada.

Contra tal decisió, s'alça el Sr. Á. D.L. T. L. fonamentant-se en els següents motius de greuge.

II.- En primer lloc considera que malgrat en la Sentència recorreguda s'afirmés que XXX SL havia incorporat la factura en que fonamentava la seva reclamació, aquest extrem no era cert, insistint que l'escrit de demanda no incorporava la factura en que sustentava la seva reclamació i ni tant sols n'indicava el número, de tal manera que es trobava en absoluta indefensió.

En relació a aquest aparell argumental, indicarem el que segueix. És cert que en l'escrit de demanda no s'incorpora la factura reclamada per la societat demandant i alhora tampoc precisa els elements necessaris per a identificar-la (número, data ..). No obstant, a partir del moment en que en l'escrit de demanda s'anunciava la seva aportació, el fet no incorporar-la sols podia resultar d'una omissió involuntària que havia de ser rectificada en la instància, sota aixopluc de la regla de la bona fe processal, àdhuc a iniciativa del demandat.

En tot cas, l'omissió detectada no podia comportar la desestimació de la demanda per absència de producció de títol substantiu com sembla pretendre el demandat i això pels motius següents. La reclamació de XXX, SL venia precedia d'una petició d'ordre judicial de pagament en que la reclamació econòmica realitzada no tant sols era idèntica sinó que incorporava la factura en que es recolzava (cfr. foli 2). Aquesta sol·licitud inicial va ser rebuda pel Sr. D. L. T., i en seguiment a la informació rebuda, formulava oposició al seu pagament en data 4-9-2018 (cfr. foli 18), el que comportà, en mèrits de les previsions de l'art. 6.1.b) de la Llei 16/2006 del Procediment Executiu de l'Ordre Judicial, que es fixés l'audiència del 18-9-2018 per tal de procedir a la presentació de la demanda en el procediment de mínima quantia atesa la quantitat reclamada. Assolida aquesta data, la representació processal de XXX, SL presentava la demanda abans indicada, havent d'observar que la reclamació econòmica introduïda era estrictament idèntica d'aquella que es contenia en el procediment anterior i que el Sr. D. L. T. disposava d'una còpia de la factura en que aquesta es fonamentava, de tal manera que alhora de contestar la demanda era perfectament coneixedor de tots els paràmetres en que la mercantil demandant recolzava la seva reclamació i per tant cap mena d'indefensió material ha experimentat.

El primer motiu del recurs es veu en conseqüència abocat a fracassar.

III.- En segon lloc, sostenia que a diferència del que es raonava en la

Sentència recorreguda, en la contesta a la demanda no negava que la reparació s'hagués realitzat o que la mateixa intervingués per excés, sinó que simplement no es reconeixia el deute. Afegia en relació als rebuts acreditatius de pagament que havia incorporat que el fet que no concordessin amb la data de la factura no significava que no intervinguessin en pagament d'aquesta. Indicava que la suma de 600.- € pagada abans de la factura, corresponia a un avançament i a través del xec de 500.- € es liquidava la factura així com altre anterior que romania parcialment pendent de pagament. També discrepava amb la Resolució recorreguda quan en aquesta es sostenia que l'aportació d'aquesta documental a que ens acabem de referir havia intervingut de manera extemporània, especialment quan pel contrari no es sancionava la manca d'aportació de la factura en que la demandant recolzava la seva reclamació. Finalment insistia que la factura reclamada en la demanda ja es trobava pagada.

La documental en que el Sr. D. L. T. es recolza correspon a còpia de dos xecs lliurats a la societat demandant per imports respectius de 500.- € i 600.- €, còpia de les matrius dels talonaris i una certificació bancària en mèrits de la qual aquests varen ser carregats al compte els dies 2-6-2016 i 14-7-2016 respectivament. Aquesta documental va ser incorporada per la part en data 8-11-2018 (foli 15) això és una volta l'acte del judici en que s'havien de proposar totes les proves havia intervingut (tractant-se del dia 2-10-2018) i després també de que intervingués la Providència d'admissió de les proves el dia 5-10-2018 (folis 7 i 8).

En aquest context, la presentació de les proves esmentades esdevenia clarament extemporània i és que no podem oblidar que en arres a preservar els drets de defensa d'ambdues parts i el d'igualtat d'armes processals, la prova documental en que el demandant fonamenta la seva reclamació o aquella que pel contrari és emprada pel demandat amb caràcter impeditiu o obstatiu ha d'intervenir en seu d'al·legacions, el tot per a permetre a les parts de proposar prova encaminada a combatre les seves previsions. En el supòsit examinat, remarcarem que l'aportació tardana de la prova documental esmentada ha impedit a la mercantil demandant tenir-ne coneixement fins a aquesta alçada, sense haver-se pogut pronunciar al respecte de la mateixa davant la jutjadora "a quo" ni proposar prova per a combatre-la.

Aquesta irregularitat no resulta equiparable amb aquella que hem pogut ressaltar en l'anterior fonament de dret. En efecte, la manca d'aportació de la factura per part de la societat demandant era el fruit d'un mer error material, que no tant sols havia de ser esmenat en la instància, sinó que endemés no havia suposat cap indefensió material al Sr. D. L. T. el qual en tot moment era coneixedor de la naturalesa i reclamació econòmica

del que se li reclamava. En canvi, l'aportació tardana de la documental de la qual ara el recurrent pretén prevaldre's, ha impedit a la societat promovent poder-la discutir, de manera que la seva admissió i valoració en la instància menystindria els seus drets des de la perspectiva que ofereix l'art. 10 de la Constitució.

En atenció a l'exposat, la solució adoptada per la jutjadora "a quo" intervenia de manera ajustada a dret doncs en definitiva no deixava de constatar que el Sr. D. L. T. havia variat el seu plantejament entre la data en que va manifestar la seva oposició a l'ordre judicial, la data en que contestava la demanda, i aquella en que lliurava extemporàniament la documental, sense però en cap moment acreditar oportunament que havia pagat la factura reclamada, activitat aquesta que al deutor correspon (Digest 22, 3, 25-2 i Codi 8, 43,25).

En atenció al que acabem d'exposar, el segon motiu del recurs també ha de ser rebutjat.

IV.- En resultar desestimat el recurs procedeix imposar les costes per ell generades a la part recurrent, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5, a excepció però dels honoraris d'advocat i de procurador de la part recorreguda en no ser preceptiva la intervenció d'aquests professionals del dret en un procediment de mínima quantia segons resulta de les previsions de l'art. 97 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. Á. D. L. T. L. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal unipersonal del Batlle en data 11-12-2018 quina part dispositiva confirmem íntegrament.

Imposem el pagament de les costes causades en aquesta alçada a la part apel·lant, excloent-se però els honoraris d'advocat i de procurador de la part apel·lada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-